

12 czerwca 1931 r.

C10f 5/02

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 13585.

Kl. 10 c 2.

Michail Nikolayewitsch Korelin

(Moskwa, Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich).

Sposób wydobywania torfu.

Zgłoszono 9 września 1929 r.

Udzielono 15 kwietnia 1931 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy sposobu wydobywania torfu i polega na tem, że torf wydobywa się z torfowiska w stanie rozdrobnionym, np. w stanie sproszkowanym lub w kawałkach o wielkości orzecha i suszy na miejscu. Korzyść tego sposobu polega na tem, że przy bardzo małym zapotrzebowaniu sił roboczych można wydobywać wielkie ilości torfu, następnie brykietowanie staje się zbędne, a suszenie torfu w stanie sproszkowanym odbywa się nadzwyczaj szybko. Równocześnie przewóz jak i spalanie rozdrobnionego torfu jest znacznie prostsze od przewozu i spalania brykietów.

Ważne jest by przed wydobywaniem torfu torfowisko zostało uwolnione od pni,

korzeni lub kamieni, co odbywa się przez wprowadzanie do torfowiska tarczowych narzędzi tnących.

Wydobywanie torfu najpraktyczniej jest dokonywać pasami tak, aby pozostały zawsze pasy nienaruszone, na których układa się wydobyty z sąsiednich pasów torf i rozkłada go do suszenia. Przy wydobywaniu pozostałych pasów mogą pierwotnie wydobyte warstwy torfu służyć do układania i suszenia na nich następnych pasów torfu. Podczas suszenia rozdrobniony torf rozkłada się w równej warstwie zapomocą maszyn podobnych do pługów śniegowych, przyczem podczas suszenia warstwy torfu miesza się kilkakrotnie. Można również przed każdorazowym

mieszaniem zdejmować górną warstwę wyschniętego torfu. Może się to odbywać zapomocą grabi, w ten sposób, iż po bokach niewyschniętej warstwy gromadzi się suche masy torfu, albo też górną warstwę zdejmuje się bezpośrednio lub zapomocą pneumatycznych urządzeń podobnych do odkurzaczy. Zapomocą takich urządzeń może się również odbywać dalsze przenoszenie rozdrobnionego torfu i tak samo ładowanie do urządzeń transportowych.

Sposób w myśl wynalazku niniejszego opisany jest w następującym przykładzie. Torfowisko osusza się, jak najdokładniej zapomocą otwartych kanałów i usuwa górną niedającą się zużytkować warstwę torfu. Następnie wprowadza się do torfowiska tarczowe przyrządy tnące i zagłębia je w torfowisko do głębokości pół metra, przez co niszczy się przeszkody w postaci pni lub korzeni. Następnie wprowadza się do torfowiska zapomocą traktorów przyrząd zaopatrzony w frezy lub odpowiednie noże i odcina warstwę o grubości 20—50 cm, którą rozdrabnia się na miejscu i pozostawia w stanie rozluźnionym. O ile poprzednio nie usunięto pni lub innych ciał obcych, bęben frezowy zaopatruje się w piły i powiększa odpowiednio siłę silnika, tak że pnie zostają starte i domieszane do torfu.

Z rozdrobnionej masy torfu tworzy się przy użyciu łopat lub maszyn, podobnych do pługów śniegowych z obustronnie skośnie osadzonymi lemieszami, kopce i suszy ją potem pod działaniem słońca i przez przewietrzanie. Wyschniętą górną warstwę usuwa się na boki zapomocą grabi tak, iż wkońcu z jednego kopca tworzy się dwa kopce wysuszonego torfu, zesypuje w jeden i w razie potrzeby suszy ponownie w podobny sposób, a następnie przechowuje w śpichrzach. Również przechowywanie torfu na wolnym powietrzu jest możliwe, gdyż do rozdrobnionego torfu przenika bardzo mało wody deszczowej.

Przenoszenie odbywa się pneumatycz-

nie, a mianowicie z kopców zdejmuje się wysuszoną górną warstwę zapomocą przeprowadzanych nad nimi dysz ssących, połączonych z rurami ułożonymi na torfowisku. Dalsze przenoszenie odbywa się również zapomocą powietrza ssącego względnie torf wsypuje się do rur i przenosi zapomocą sprężonego powietrza do śpichrzy względnie do wozów lub wagonów.

Po usunięciu wysuszonego torfu rozdrabnia się pierwotnie pozostawione warstwy torfowiska, a sąsiednie warstwy służą jako powierzchnie do suszenia. W ten sposób można rozdrabniać kolejno kilka warstw aż do zupełnego wyczerpania pokładu torfu.

Doprowadzanie torfu do zbiorników może się odbywać pneumatycznie lub zapomocą przenośników kubłowych. Torf można ewentualnie ponownie suszyć, co w stanie rozdrobnionym odbywa się szybko i równomiernie. Również mielenie i spalanie pyłu oraz brykietowanie jest bardzo proste. Podczas pneumatycznego doprowadzania rozdrobnionego torfu można usuwać znajdujące się w nim kamienie lub części metalowe.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób wydobywania torfu, znamienny tem, że torf wydobywa się bezpośrednio z torfowisk w stanie rozdrobnionym, to znaczy w postaci proszku lub ziarn zapomocą maszyn, zaopatrzonych w frezy i w tym stanie suszy na miejscu.

2. Sposób według zastrz. 1, znamienny tem, że przed rozpoczęciem wydobywania torfu torfowisko uwalnia się od pni, korzeni lub podobnych ciał zapomocą tarcz tnących zagłębiających się w torfowisko do 50 cm.

3. Sposób według zastrz. 1 i 2, znamienny tem, że wydobywanie torfu odbywa się pasami w ten sposób, iż między

dwoma wydobytemi pasami pozostaje pas nienaruszony, na którym wydobyty torf rozkłada się do suszenia.

4. Sposób według zastrz. 1, 2 i 3, znamienny tem, że do mieszania i odwracania podczas suszenia wydobytej masy torfowej zastosowano maszyny podobne do pługów śniegowych.

5. Sposób według zastrz. 1—4, zna-

mienny tem, że do zdejmowania górnej wyschniętej warstwy torfu, oraz do przenoszenia torfu używa się pneumatycznych przyrządów.

Michail Nikolayewitsch
Korelin.

Zastępca: Dr. inż. M. Kryzan,
rzecznik patentowy.